

1070 *LLEI ORGÀNICA 2/1996, de 15 de gener, complementària de la d'ordenació del comerç detallista, aprovada d'acord amb el que disposa l'article 81 de la Constitució en relació amb el 150.2. («BOE» 15, de 17-1-1996, i «BOE» 24, de 27-1-1996.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Durant la tramitació parlamentària d'aquesta Llei orgànica, el Senat, en l'exercici de les potestats que li atribueix l'article 90.2 de la Constitució, va aprovar diverses esmenes al text de la proposició de Llei d'ordenació del comerç que li havia remès el Congrés dels Diputats.

El missatge motivat del Senat que acompanyava aquestes esmenes indicava que «atribuint a la disposició transitòria primera el caràcter de Llei orgànica de transferència o delegació a les comunitats autònomes de facultats corresponents en matèria de titularitat estatal, queda subsanat qualsevol defecte de títols competencials en les comunitats autònomes (o en algunes d'aquestes) per a l'exercici de les facultats, de diferent naturalesa, que els atribueix la disposició esmentada. El caràcter orgànic de la nova disposició addicional sisena introduïda no pot oferir dubte, d'acord amb l'article 150.2 de la Constitució. Quant a l'article 16, el fet d'esmentar-lo en aquest nou precepte obeeix, principalment, al propòsit que pugui acabar inclòs en el mateix instrument normatiu que la disposició transitòria primera i la disposició addicional sisena, com ho aconsellen raons de connexió temàtica, sistematitzat i bona política legislativa. És evident que si el Congrés dels Diputats decidís que en l'última fase de tramitació d'aquesta proposició de Llei, de conformitat amb l'article 90.2 de la Constitució espanyola, els tres preceptes esmentats (article 16, disposició addicional sisena i disposició transitòria primera), es convertissin en una proposició de Llei orgànica independent, aquesta nova disposició final introduïda quedaria implícitament acceptada i compliria el seu objecte amb la sola aprovació d'aquesta proposició de Llei com a Llei orgànica, sense incloure en el seu text (pel fet de no tenir sentit) el d'aquesta disposició final nova».

El Congrés dels Diputats, en virtut del que estableix l'article 90.2 de la Constitució, i d'acord amb el que disposa l'article 81 d'aquesta, en relació amb l'article 150.2 del text constitucional, va aprovar per majoria absoluta les esmenes introduïdes pel Senat relatives a la disposició addicional sisena i a la disposició final segona, en relació amb l'article 16 i la disposició transitòria primera de la proposició de Llei d'ordenació del comerç detallista, en una votació final sobre el conjunt, i ha passat a integrar aquesta Llei orgànica.

Article 1.

Es transfereix a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per la via de l'article 150.2 de la Constitució, la competència d'execució de la legislació de l'Estat en matèria de comerç interior.

Article 2. *Llibertat d'horaris.*

Cada comerciant ha de determinar, amb plena llibertat i sense cap limitació legal en tot el territori de l'Estat, l'horari d'obertura i tancament dels establiments comercials de venda i distribució de mercaderies, així com els dies festius o no, i el nombre d'hores diàries o setmanals, en què exerceix la seva activitat.

Article 3.

El que disposa l'article anterior no és aplicable fins que el Govern, conjuntament amb el Govern de cada una de les comunitats autònomes, ho decideixin per al seu territori corresponent, i no abans de l'1 de gener de 2001.

Fins que sigui procedent, d'acord amb el que estableix aquest article, l'aplicació de l'article anterior, regeixen les regles següents:

1a En l'exercici de les seves competències, correspon a les comunitats autònomes la regulació dels horaris per a l'obertura i el tancament dels locals comercials en els seus àmbits territorials respectius, en el marc de la lliure i lleial competència i amb subjecció als principis generals que, sobre ordenació de l'economia, conté aquest article.

2a L'horari global en el qual els comerços poden exercir la seva activitat durant el conjunt de dies laborables de la setmana és, com a mínim, de setanta-dues hores.

Els diumenges i dies festius en els quals els comerços poden estar oberts al públic són, com a mínim, vuit dies a l'any.

L'horari d'obertura, dins dels dies laborables de la setmana, ha de ser acordat lliurement per cada comerciant, que ha de respectar en tot cas el límit màxim de l'horari global que, si s'escau, s'estableixi. També ha de ser lliurement determinat l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu d'activitat autoritzada, sense que es pugui limitar a menys de dotze hores.

La determinació dels diumenges o dies festius en què, amb un mínim de vuit dies a l'any, els comerços poden romandre oberts al públic correspon a cada comunitat autònoma, per al seu àmbit territorial respectiu.

3a Els establiments de venda de pastisseria i rebosteria, pa, plats preparats, premsa, combustible i carburants, floristeria i plantes i les denominades botigues de conveniència, així com les instal·lades en punts fronterers, en estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri, i en zones de gran afluència turística tenen plena llibertat per determinar els dies i hores en què estan oberts al públic en tot el territori nacional.

S'entén per botigues de conveniència les que, amb una extensió útil no superior a 500 metres quadrats, estan obertes al públic, almenys, divuit hores al dia i distribueixen la seva oferta, de manera similar, entre llibres, diaris i revistes, articles d'alimentació, discos, vídeos, joguines, regals i articles diversos.

La determinació de les zones turístiques a què es refereix l'apartat anterior, així com els períodes a què

es contreu l'aplicació de llibertat d'obertura en aquestes correspon a cada comunitat autònoma per al seu àmbit territorial respectiu.

Les oficines de farmàcia es regeixen per la seva normativa específica.

Les comunitats autònomes poden regular els horaris comercials dels establiments dedicats exclusivament a la venda de productes culturals, així com els que prestin serveis d'aquesta naturalesa.

4a Les comunitats autònomes han d'establir el sistema sancionador aplicable a les infraccions a la normativa que dictin en relació amb calendaris i horaris comercials.

No obstant el que es disposa anteriorment, en defecte de les disposicions autonòmiques sobre les

matèries regulades en aquest article, és aplicable el que disposa l'article 2 d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 15 de gener de 1996.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei orgànica s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada en el BOE núm. 24, de 27-1-1996.)